

The Rebel #13

Schaduw van de dood.

7 juni in het Chuang Tzu Auditorium.

Vraag 1

Geliefde Meester,

Zijn uw sannyasins allen rebellen?

Is het waar dat een rebel geboren wordt en niet gemaakt?

Of zijn we geboren rebels maar getemd en geconditioneerd door onze maatschappij?

Jivan Mary, iemand die geen rebel is zal niet dichtbij mij komen. Het feit alleen al dat hij dichtbij me komt, een ingewijde wordt, is bewijs genoeg dat hij een rebel is. Al mijn sannyasins zijn rebellen, mijn sannyasins kunnen geen ander soort mensen zijn. Zij die geen rebel zijn zullen tegen me zijn, want wat ik ook zeg gaat in tegen het hele verleden van de mensheid. – al haar tradities, cultuur, beschavingen, godsdiensten.

Tenzij er bereidheid is om zich van het verleden en de schaduw van de dood te distantiëren, kan hij geen sannyasin worden; want mijn sannyas heeft geen verleden, het heeft alleen toekomst. Het heeft geen connectie met het verleden, het is een onderbreking met al wat oud en dood is. Haar enige interesse is de toekomstige groei van jouw wezen, jouw bewustzijn, jouw hele individualiteit. Dat is precies de betekenis van een rebel zijn: te leven volgens jouw eigen licht, hoe klein dat ook is, en jouw weg te vinden in de onbekende toekomst. Gebruik iedere gelegenheid, aanvaard elke uitdaging van het onbekende onbevreesd, alsof je de eerste mensen op aarde bent.

Het verleden is een last, en als je gehecht bent aan het verleden kun je geen millimeter vooruitkomen. Je bent belast met een berg, jouw potentieel zal verpletterd worden. Dat is eeuwenlang zo geweest – mensen leven zo zwaarbelast, zo geconditioneerd, dat er geen mogelijkheid voor hen is zichzelf te zijn. Ze zijn Christenen, ze zijn Hindoes, ze zijn Mohammedanen, maar ze zijn niet zichzelf.

Mijn sannyasin behoort niet tot enige ideologie, enige filosofie, enige theologie. Hij is gespeend van al wat rot is, hij is gespeend van alles wat is geweest; zijn ogen zijn gevestigd op de toekomst. En hij zoekt en onderzoekt zijn eigen groei zonder enige angst voor de menigte, de massa – die geen individualiteit van zichzelf hebben. Ze zijn schapen, een kudde schapen.

Mijn sannyasin is een rebel. Hij verlaat de menigte, staat alleen als een leeuw, vindt zichzelf – zijn pad, zijn waardigheid, zijn vrijheid.

Je vraagt ook, “Is het waar dat een rebel geboren wordt, niet gemaakt, of zijn we geboren rebels maar getemd en geconditioneerd door onze maatschappij?”

Jivan Mary, een rebel wordt geboren, niet gemaakt. In feite wordt niets wat betekenisvol is in het menselijk leven geproduceerd of gemaakt. Het is alles intrinsiek, aangeboren – je brengt het met jouw leven in de wereld. Maar je wordt geboren in een maatschappij, in een menigte; en dat wordt een calamiteit, want mensen waartussen je geboren wordt en de mensen waar je mee opgroeit hebben geen respect voor individuen, zeker niet voor kinderen. Ze denken dat hun kinderen hun bezit zijn, en hun hele pogen is hun eigen incomplete ambities te vervullen door hun kinderen.

Ze zijn gefrustreerd; ze hebben achter schaduwen aangerend, ze zijn niet in staat geweest enige vervulling te bereiken. Nu is hun enige verlangen dat wat zij niet in staat waren te doen, hun kinderen zullen doen. Er zal tenminste enige voldoening zijn want hun kinderen zijn een deel van hen, hun bloed – door hun kinderen zullen ze leven.

En dit idee van te leven door de kinderen is enorm gevaarlijk. Het betekent dat je het kind niet toestaat zichzelf te zijn – hij moet iemand zijn die jij wenst dat hij zal zijn. En jij kunt geen enkel idee hebben... er is geen manier om uit te vinden wat het kind geweest zou zijn als hem de vrijheid en ondersteuning zou zijn gegeven om gewoon zichzelf te zijn. Je helpt het kind maar je helpt met een voorwaarde, uitgesproken of niet, dat “Jij moet de vervulling zijn van onze verlangens, de vertegenwoordiger van onze verlangens, de voltooiing van onze ambities.”

Daarom is niemand wat hij door de natuur bedoeld was te zijn – hij is iemand anders. En je kunt niet gelukkig zijn met iemand anders dan jezelf te zijn. Je kunt het pretenderen, maar je speelt enkel een rol die jou is opgedrukt; je bent niet authentiek en origineel. Als je een katholiek bent, kun jij je dan indenken dat als je door je ouders en de maatschappij met rust was gelaten, zonder enige druk om een katholiek te zijn, jij een katholiek zou zijn geweest? Dan is het hele luchtruim open voor jou om te kiezen. Als je kiest volgens je eigen voorkeur, volgens je eigen intuïtie... het is erg sterk in kinderen maar wordt langzaamaan zwakker. De stemmen van de ouders en de leerkrachten, de maatschappij en de priesters worden steeds luider. Als je nu uit wil vinden wat jouw stem is, zul je door een menigte van lawaai heen moeten.

Het is een enorm mooi experiment voor mediterenden om gewoon van binnen gade te slaan – wiens stem is dit? Soms is het jouw vader, soms is het je moeder, soms is het je grootvader soms is het je onderwijzer; en deze stemmen zijn allemaal verschillend. Enkel een ding zul je niet zo makkelijk in staat zijn te vinden – je eigen stem; ze is altijd onderdrukt geweest. Jou is gezegd naar je ouders te luisteren, naar de priesters te luisteren, naar de onderwijzers te luisteren. Jou is nooit gezegd naar jouw eigen hart te luisteren. Jij draagt een stille, kleine stem van jezelf, nooit beluisterd, en in de massa stemmen die jou zijn opgedrukt is het bijna onmogelijk haar te vinden. Eerst moet je al deze stemmen zien kwijt te raken en een zekere kwaliteit stilte, vrede, sereniteit bereiken. Slechts dan zal het als een verassing komen, dat jij ook jouw eigen stem hebt. Het was er altijd al als een onderstroom.

Tenzij jij jouw natuurlijke voorkeur gevonden hebt zal jouw leven een lange, lange tragedie zijn van de wieg tot het graf. De enige mensen die gelukkig geweest zijn in de wereld zijn de mensen die hebben geleefd volgens hun eigen intuïtie en die hebben gerebelleerd tegen elke poging door anderen hun ideeën op te dringen. Hoe waardevol deze denkbeelden ook mogen zijn, ze zijn nutteloos omdat ze niet van jou zijn. Het enige betekenisvolle idee is dat, wat in jou opkomt, in jou groeit, in jou bloeit.

Jivan Mary, iedereen is een geboren rebel want iedereen is geboren met het recht een individu te zijn. Iedereen is geboren niet om een deel in een drama te zijn maar een authentiek leven te leiden, niet een masker te zijn, maar zijn oorspronkelijk gezicht te zijn. Maar geen maatschappij heeft tot nu toe mensen toegestaan zichzelf te zijn. Een enkele keer is iemand ontsnapt – een Gautama Boeddha, een Zarathoestra, een Chuang Tzu, een Kabir. Deze mensen leden allen de veroordeling van de maatschappij, maar ze vonden de vreugde van zichzelf te zijn. Alle veroordeling van de maatschappij was niets in vergelijking tot de vreugde die ze vonden. Ze leden lachende....

Toen Al-Hillaj Mansoor gedood werd door de orthodoxe traditionalisten, omdat hij dingen zei die rebels waren, verzamelden zich bijna een miljoen mensen om deze lelijkst mogelijke moord te zien.

De kruisiging van Jezus lijkt veel meer beschaafd, want Al-Hillaj Mansoor werd in stukken gesneden: zijn benen werden afgesneden, zijn handen afgesneden, zijn ogen werden eruit genomen – stuk voor stuk. Dit was een kwelling waar misschien geen enkele mens ooit is doorgegaan, maar er was een glimlach op zijn gezicht. Te midden van al deze onmenselijkheid, barbaarsheid...

Een van de mannen die zijn handen aan het afsnijden was kon de verleiding niet weerstaan om te vragen, "Waarom lach je nu? Zelfs ik voel me enorm ellendig, droevig en schuldig. Maar dit is mijn plicht, dit is mijn werk. Waarom lach je?"

En wat Mansoor zei is iets om te onthouden. Hij zei, "Ik lach omdat je iemand anders doodt; je dood mij niet – dat gaat jouw capaciteit te boven. Ik ken mijn zelf, wat geen vuur kan verbranden en geen zwaard kan doden. Je kunt het lichaam doden... ik lach gewoon om de dwaasheid van jullie, en de keizer die deze stomme daad heeft bevolen."

Iedereen is een geboren rebel, vandaar dat het zo makkelijk is iemand te transformeren die nog steeds leeft. Gewoon een beetje begrip, een beetje bemoediging, en hij kan geholpen worden zijn hele verleden te laten varen en opnieuw geboren te worden. Iedereen kan een rebel worden.

Een vrouwelijke gorilla wees alle mannelijke vrijers af. De dierentuin had dringend baby gorilla's nodig en de dierenverzorger was ten einde raad wat nu te doen. Toen hij die avond naar huis reed zag hij een harige Italiaan zonder hemd en stopte zijn auto naast hem "Hé," riep hij, "Ik zal je vijfhonderd dollar betalen als je morgenochtend naar de dierentuin komt en met de vrouwelijke gorilla vrijt."

"Vai a fanculo buddy," zegt de beledigde Italiaan, "Jij durft nogal!" En hij rent weg.

Thuis die avond vertelt hij het incident aan zijn vrouw, die met haar handen in de lucht schreeuwt, "Mamma mia! We zijn zo arm, we hebben—a- het geld nodig. Dus morgen jij- a-gaat liefde maken met deze gorilla, of kom-a-niet terug thuis bij mamma."

De volgende morgen in de dierentuin, als de Italiaan op het punt is de kooi van de gorilla in te klimmen, draait hij zich om naar de dierenverzorger en zegt, "Luister, ik zal met deze gorilla vrijen op drie voorwaarden: Een—a- ik hoef haar niet te kussen. Twee—a, ik doe het één keer. En drie, als de kinderen geboren zijn voedt hen op als—a-katholieken."

Vraag 2

Geliefde Meester,

Suggereert het woord "rebel" niet vechten tegen iets? Het woord zelf komt van het Latijn, *rebellare*, terugvechten. Als u over de rebel spreekt, dan spreekt u erover op een positieve manier. Verandert u de betekenis van het woord?

Rabia Prabhudasi, ik verander niet de betekenis van het woord; ik maak het compleet. De betekenis die eraan is gegeven is enkel half... enkel de negatieve betekenis; en geen negatief kan zonder het positief bestaan. Het is waar, het woord 'rebel' komt van het Latijnse *rebellare*, terugvechten. Maar dat is slechts de halve betekenis; de andere helft is eeuwenlang gemist, vanaf het eerste begin. Niemand heeft zich ingezet de hele betekenis te voltooien. Vechten tegen is slechts het begin. Maar vechten voor wat?

En het is niet alleen met het woord 'rebel', het is met veel woorden. 'Vrijheid' heeft slechts een negatieve nuance in de mind van mensen – vrijheid van. Maar niemand vraagt over vrijheid voor. Vrijheid van is een essentieel deel, maar slechts een negatief deel. Tenzij je een positief doel hebt, is jouw vrijheid 'van' zinloos. Je moet ook heel duidelijk bewust zijn waar je voor vecht: Wat is het doel van jouw vrijheid? 'Rebel' en 'rebellie' zijn veroordeeld geweest, en dit is deel van de veroordeling – dat ze slechts de negatieve betekenis zijn gegeven door de linguïsten in de dictionaries. Niemand heeft de vraag gesteld, "Rebellie voor wat?" – wat heel essentieel was om te vragen. Volgens mij is het negatieve deel slechts het begin, maar niet het eind. Het positieve is het einde, en completeert de hele cirkel. Je rebelleert tegen dat wat dood is, en je rebelleert voor dat wat leeft. Je rebelleert tegen bijgeloof, en je rebelleert voor de waarheid. Wat is anders de noodzaak om tegen bijgeloof te rebelleren. Elke rebellie is incompleet en nutteloos als het slechts negatief is. Alleen het positieve zal het zinvol maken, betekenisvol.

En onthoudt altijd over alle woorden – als de maatschappij slechts de negatieve betekenis heeft gehouden, houdt het in dat ze tegen deze woorden is. Niet alleen tegen actuele rebellie, ze is tegen het woord rebellie; het is een negatieve kleur gegeven. Om het een positieve kleur te geven, een positieve schoonheid, zal een steun ervoor inhouden.

Ik verander de betekenis niet, ik completeer haar eenvoudig; ze is te lang incompleet geweest. Ze heeft voltooiing nodig, het leggen van de laatste hand, zodat ze opnieuw de schoonheid kan bereiken welke weggenomen was.

De maatschappij is erg sluw geweest op elk gebied van het leven – qua woorden, qua taal, ze heeft alles gemanipuleerd zodat het ondersteunend wordt voor het establishment. Zelfs taal moet bevrijd worden van de ketenen die er in het verleden overheen zijn geplaatst. Mooie woorden zoals 'rebel', 'revolutie', 'vrijheid', allen moeten bevrijd worden van het alleen maar negatieve. En de enige mogelijke manier is om het positieve het centrum van de wereld te maken; het negatieve zal slechts een voorbereiding zijn voor het positieve. Je maakt de grond klaar voor een tuin; je neemt het onkruid weg, je verwijdert de onnodige groei van wilde planten, en hun wortels – dit is

het negatieve deel.

Maar gewoon het onkruid wegnemen, de wilde planten en hun wortels en de grond schoonmaken, is niet genoeg om een tuin te maken, het is noodzakelijk, maar niet genoeg. Je zult ook rozen moeten planten; dat zal het positieve deel zijn. Je zult mooie bloemen moeten planten, mooie bomen. Het negatieve is slechts een voorbereiding om het positieve te laten gebeuren.

Vraag 3

Geliefde meester,

Is sannyas een training voor rebellie? Bereidt u ons voor om strijders te zijn, vechtend voor het recht om individuen te zijn in een maatschappij die waarheid etiketteert als leugens, en leugens de waarheid noemt? Ik heb juist David Yallop's boek gelezen, "In Gods Naam", waarin hij duidelijk de rol van de Rooms Katholieke Kerk weergeeft betreffende moord, terrorisme, fraudering, drugshandel en grote en voortdurende zwendel met ongehoorde sommen geld, manipulaties van de politiek in Amerika, Italië, Zuid Amerika, Polen... De lijst is net zo indrukwekkend als ze ver weg is van de boodschap van de timmerman uit Nazareth. Wilt u alsjeblieft commentaar geven?

Devageet, David Yallop's boek is een enorme bijdrage voor het begrijpen van het moorddadig instinct van de Katholieke kerk. Hetzelfde is nodig ten aanzien van elke religie – want ze doen allemaal min of meer hetzelfde. Misschien is de Katholieke kerk het beste voorbeeld want ze is de meest georganiseerde religie in de wereld, en de grootste in aantal – zevenhonderd miljoen mensen zijn Katholiek.

En die religie heeft elke misdaad begaan die je kunt indenken. Ze heeft duizenden vrouwen levend verbrand, door hen ten onrechte als heksen te benoemen. Er bestaat nergens een duivel, en er zijn ook nergens heksen. Maar deze vrouwen werden gekozen om te worden vernietigd omdat ze rivalen waren voor de katholieke religie. Ze waren de oudere en wijzere traditie toegedaan van de dagen toen de wereld heidens was. Ze waren natuurvereerders.

En voor de katholieken is dat de ergste misdaad – want dat betekent dat een God niet nodig is, natuur is genoeg. Er is geen behoefte aan een Jezus Christus als een redder, want er is niemand aan het verdrinken. En er zijn geen katholieke priesters en hun biecht nodig, want de natuur kent niet zoiets als zonde. Deze vrouwen werden levend verbrand omdat ze heidenen waren. Maar om hen te verbranden omdat ze heidenen waren was geen excuus genoeg. Ze moesten op zo'n manier veroordeeld worden dat hun levend verbranden rationeel kon worden ondersteund. Eerst werden ze dagenlang gemarteld: speciale mechanismen werden uitgevonden om hen te pijnigen.

Toen ik zes jaar geleden een slechte rug had en in enorme pijn verkeerde, brachten de artsen een klein mechanisme; ze noemen het tractie. Het rekt je uit – je benen in een richting, je handen in een andere richting – om je ruggengraat weer goed te krijgen. Ik vroeg de dokters, "Weten jullie wie deze machine heeft uitgevonden?" Ze waren niet op de hoogte.

Ze werd uitgevonden door de Katholieke kerk om de zogenaamde heksen te martelen. Soms kwamen hun benen los van hun lichaam; soms raakten hun handen van het lichaam af. Het was gewoon toevallig dat een vrouw die jarenlang aan een zere rug leed, en er niets was dat kon helpen ... toen ze gemarteld werd op dit mechanisme, was ze verbaasd – haar rugpijn verdween. Dus de tractiemachine is een bijdrage van de Katholieke kerk, en later ging ze naar de ziekenhuizen.

En na een of twee weken van voortdurende kwellend – geen voedsel, slaag, geen slaap toegestaan – bekenden de vrouwen tenslotte in een soort hopeloosheid. Want tenzij zij bekenden, ging de marteling door. Dus wat had het voor zin? Je kon niet ontsnappen.

De kerk was erg machtig; het was niet slechts de religie, het was ook de regering. Het had alle macht van de religie en al de macht van de regering, van de staat; dus wat ze ook vroegen, bekenden de vrouwen. De priesters dicteerden de biecht. Ze vertelden hen dat ze moesten bekennen dat ze een seksuele relatie hadden met de duivel -- met volledige details.

En ze moesten het in de rechtszaal bekennen. De volledige details werden hen gegeven – dat de duivel een gevorkte penis had, niet een gewone penis. Gevorkt, zodat hij de beide openingen van

de vrouw tegelijk kon binnengaan. En deze arme vrouwen moesten het in de rechtszaal bekennen en dan beval het hof hen levend te verbranden omdat ze de zwaarste zonde hadden begaan. De kerkelijke macht is gebleven, ofschoon de macht van de staat geslonken is tot acht vierkante mijl als Vaticaanse gebied. Maar het is nog steeds een koninkrijk – een onafhankelijke natie. En de Paus is ook het hoofd van de staat. Op dit moment is de manager van de Vaticaanse bank ondergedoken, want de Italiaanse regering heeft een arrestatiebevel tegen hem. Maar ze kunnen het Vaticaanse gebied niet binnengaan, het is een onafhankelijk land – en zijn misdaden zijn groot gebleven.

De paus neemt deel aan waarschijnlijk de grootste maffia in de wereld. En de bank van de paus wisselt al het inkomen uit drugs om in legitiem geld – het zwarte geld in het witte, miljoenen dollars in de week. En het hoofd van de bank wordt nu gezocht door de Italiaanse regering. Er is een onafkoopbaar arrestatiebevel, en de politie staat rondom het Vaticaanse gebied op hem te wachten. Maar de paus heeft hem beloofd, hij heeft hem tot kardinaal gemaakt; hij was slechts bisschop.

De paus heeft geld op zijn wereldtour uitgegeven zoals geen andere paus ooit eerder heeft gedaan. Net een paar maanden geleden in Australië gaf hij meer uit dan de koningin van Engeland deed toen zij daar was. Bijna elk jaar heeft hij miljoenen dollar uitgegeven voor zijn wereldreizen. En al dat geld komt van heroïne en andere drugs.

Het is vreemd hoe blind de mensheid is. En deze mensen gaan door mooie woorden te spreken; ze prediken tegen drugs, toch hangt hun hele imperium af van de drugs! Ze veroordelen alles wat zij zelf beoefenen. Ze veroordelen homoseksualiteit, en bijna vijftig procent van de Katholieke priesters zijn homoseksueel. Dit is een erg voorzichtige schatting; het percentage is waarschijnlijk meer dan dat. Wat te zeggen over de monniken in de kloosters?

Een van de voorgangers van deze Poolse paus was zelf een homoseksueel. Voordat hij paus werd was hij kardinaal in Milaan. Hij had een vriend en het was het gesprek van de dag. Toen werd hij paus, en het eerste wat hij deed was zijn vriend benoemen tot “secretaris van de paus.” De hele wereld wist dat hij homoseksueel was. De Katholieke kerk is tegen homoseksualiteit, en het hoofd van de kerk is een beoefenaar van homoseksualiteit! – volkomen oneerlijkheid, onoprechtheid. Miljoenen mensen zijn in de naam van religie en God gedood in kruistochten, jihads en andere religieuze oorlogen. David Yallop's boek, 'In Gods naam', is een grote bijdrage, “Waarom hij duidelijk de rol weergeeft van de Rooms Katholieke kerk betreffende moord, terrorisme, fraudering, drugshandel, grote en voortdurende zwendel met ongehoorde sommen geld; manipulatie van de politiek in Amerika, Italië, zuid Amerika, Polen...”

Onlangs verklaarde de paus dat de kerk niet moest deelnemen aan enige politiek; dat de Christelijke priesters, monniken, bisschoppen, en kardinalen buiten de politiek moesten blijven. En terwijl hij dit zei, stuurde hij miljoenen dollars naar een politieke partij in Polen om tegen het communisme te vechten. Deze mensen hebben zoveel gezichten! Als je geen deelneemt aan politiek, waarom zou je dan geïnteresseerd zijn dat de communistische partij niet aan de macht in Polen moet zijn? En waar haalde je de miljoenen dollar vandaan om de oppositie te steunen? Van drugs.

Maar dit is niet nieuw. Dit is al aan de gang sinds de kruisiging van Jezus. Als die arme zoon van een timmerman had geweten dat dit is wat het ultieme resultaat van zijn leer zou zijn, hadden Joden hem niet hoeven te kruisigen; hij zou wel zelfmoord gepleegd hebben!

Wat David Yallop voor de Katholieke kerk heeft gedaan zou voor alle religies gedaan moeten worden: een intens onderzoek naar hun handelen. En je zult hen niet minder crimineel vinden dan de Katholieken.

Kijk wat er met de Boeddhisten is gebeurd. Gautama Boeddha werd in India geboren; zijn impact was zo enorm dat bijna het hele land onder zijn invloed was en miljoenen mensen Boeddhist werden. Maar toen hij dood was, wat gebeurde er met deze miljoenen boeddhisten? Ze werden vermoord, ze werden levend verbrand, ze werden uit het land verdreven. Het hele Azië is nu Boeddhist, want deze mensen die India ontvluchten om hun keven te redden bereikten China, Korea, Vietnam, Thailand, Birma, Japan, Sri Lanka – ze trokken over het hele Verre Oosten. Dus het

hele Verre Oosten is Boeddhist – maar India niet.

En in India is er in vijftiende eeuw geen enkele Boeddhist geweest. Ze konden toch niet eenvoudig in lucht opgaan – zo'n enorme beweging. Maar het was tegen het Brahmanisme, tegen het Hindoeïsme. Hindoes konden hen niet tolereren, Brahmanen konden hen niet tolereren. Het vernietigde hun hele beroep, want Brahmanen hebben als parasieten op de mensen geleefd – ze doen niets anders dan religieuze rituelen. En Boeddha was tegen alle religieuze rituelen; hij was tegen de Veda's, die vol nonsens staan.

Toen hij in leven was, bleven de Hindoes stil, want er was geen argument om hem te verslaan; wat hij zei was zo helder, zo correct, en zo op het juiste moment, dat het onmogelijk was enige confrontatie aan te gaan. Maar toen hij eenmaal dood was begon er een enorme slachting van Boeddhisten.

Hetzelfde heeft plaats gevonden tegen de Jains. Maar niemand kan iets over deze moorden zeggen omdat de regering onmiddellijk tussen beiden komt – onder het voorwendsel van "het niet kwetsen van iemands religieuze gevoelens." Dit is vreemd. Mensen worden vermoord, en jij mag er niets van zeggen. Vandaar dat er geen enkel boek in India is vergeleken met David Yallop's boek, want de regering moet rekening houden met de stemmers, en de Hindoes vormen het merendeel van de stemmen. Niemand heeft ooit opgeschreven wat de Mohammedanen tegen de Hindoes of Jains hebben gedaan terwijl ze India regeerden, hoeveel mooie tempels ze hebben vernietigd, hoeveel miljoenen kunstwerken die eeuwenlang werk vertegenwoordigden. Ze hebben de standbeelden vernield, de tempels. Niemand weet hoeveel vrouwen ze hebben verkracht, hoeveel mannen ze hebben gedwongen om of Mohammedaan te worden of te sterven. Want niet al de Mohammedanen die in India wonen, komen uit Arabië – velen zijn bekeerde mensen. En ze werden bekeerd met het mes op de keel, niet door enige intellectuele overtuiging, niet door het bewijs dat Mohammedanisme beter was dan hun eigen religie. Mohammedanen hebben het zwaard gebruikt als hun enige argument.

Maar niet een enkel boek bestaat er dat het verhaal vertelt van de voortdurende moorden en verkrachtingen gedurende vijftiende eeuw; want de Mohammedanen zijn de tweede meerderheid – en weer is de regering geïnteresseerd in hun stemmen. Je zult verbaasd zijn te weten dat ofschoon Mohammedanen Pakistan hebben genomen, en India in tweeën deelde, het aantal Mohammedanen in India groter is dan in enig ander Mohammedaans land in de wereld.

Wat gebeurde er in de scheiding toen India en Pakistan verdeeld werden? Zoveel mensen werden verbrand, hele treinen werden verbrand. Treinen kwamen vanuit Pakistan brandend, verbrande lichamen naar India brengend. Pakistan had Hindoes compleet weggevaagd, maar niemand kan iets zeggen, Als je iets zegt verlies je onmiddellijk je vrijheid van meningsuiting, want je kwetst iemands religieuze gevoelens. Het is een vreemd verschijnsel.

En verkrachting is een van de basisstrategieën van de Mohammedanen, want als eenmaal een vrouw door een Mohammedaan is verkracht, of zelfs maar in zijn huis is geweest de hele nacht zonder enige verkrachting, kan de Hindoe de vrouw niet meer accepteren. Dat is hun traditie en hun orthodoxe mind. Ze is een onaanraakbare geworden; ze moet teruggaan.

En hoeveel Joden zijn er vermoord door Christenen? En wat een grote samenzwering van Amerika en Engeland om Israël te creëren tussen de oceaan van Mohammedanen! Israël had eeuwenlang niet bestaan – Mohammedanen zijn daar geweest; de naam was Palestina. Maar dit was een strategie, en een subtiele samenzwering, die zelfs de Joden niet konden vermoeden – in feite vroegen ze erom. Ze wisten hun eigen land.

Na de tweede wereldoorlog was het makkelijker, want Palestina was bezet met Amerikaanse en Engelse troepen. Dus ze dwongen de Joden bij de Mohammedanen en creëerde een nieuwe natie. Maar de natie is zo klein en van alle kanten omgeven door Mohammedaanse landen. Sinds Israël gesticht is, zijn ze in voortdurende moeilijkheden geweest. En Mohammedanen zullen hen nooit met rust laten, want het is hun land, wat met dwang van hen is afgenomen.

Het is een subtiele strategie om de Joden voortdurend in moeilijkheden te houden; ze hebben bijna hun hele geschiedenis van vierduizend jaar geleden. De grootste calamiteit was Adolf Hitler – hij doodde zes miljoen Joden. En nu de tweede samenzwering van Christelijke naties is de creatie

van Israël. Dit is om de Joden voorgoed in moeilijkheden te houden.

Iedere religie zou nagekeken moeten worden, onderzocht, en het publiek zou volledig op de hoogte moeten worden gebracht wat deze mensen de mensheid heeft aangedaan. En al deze nonsens dat hun religieuze gevoelens gekwetst kunnen worden moet geen enkele aandacht gegeven worden. Je gaat door misdaden tegen de mens te plegen en, als er iets over wordt gezegd, zijn jouw 'religieuze gevoelens' gekwetst.

Een van de Mohammedaanse kaliefs, Omar, vernietigde de grootste bibliotheek in de wereld, de bibliotheek van Alexandrië. Het bevatte de meest oude geschriften van Atlantis, een continent wat in de oceaan is gezonken, en van Lemuria, een ander klein continent dat ook onder water is gegaan. Dit waren natuurlijke rampen – of misschien door mensen gemaakt, er is geen manier om het uit te vinden – maar de bibliotheek bevatte hun hele geschiedenis, al hun religies, al hun kunst. Omar ging met zijn legers naar Alexandrië, het was het grootste centrum van geleerdheid in die dagen. In een hand hield hij de Heilige Koran, in de andere hand een brandende fakkel. Hij vroeg de hoofd bibliothecaris, een grote geleerde, "Je moet twee vragen beantwoorden: eerstens, is er enige literatuur in de bibliotheek die ingaat tegen de Heilige Koran? Als je antwoord ja is, ga ik haar in brand steken. Als je antwoord nee is, dan ook ga ik haar verbranden. Want als alles in deze bibliotheek overeenkomt met de Heilige Koran, dan is de Heilige koran genoeg. Waar is het voor nodig zo'n grote bibliotheek te hebben?"

Hij stond de hoofd bibliothecaris niet toe te antwoorden; hij gaf het antwoord zelf. Er was geen alternatief, of ja of nee – in elk geval ging hij de bibliotheek verbranden. En hij stak de bibliotheek in brand. De bibliotheek was zo groot dat het zes maanden duurde om het vuur te doven. Maar hij vernietigde een grote schat die op geen enkele manier weer hersteld kan worden.

Devageet, de religies hebben enorme, onschatbare schade aan alle menselijke waarden gebracht, aan het menselijk leven, aan het menselijk begrip, aan de menselijke evolutie. En het is tijd dat ze allen zonder pardon ontmaskerd worden, want dat zal de grond klaarmaken voor de geboorte van mijn rebel, voor de geboorte van een grote rebellie tegen deze lelijke instituties. Het zal de hele mensheid in een liefdevolle relatie brengen, zonder naties, zonder religies, maar met een intense religiositeit, met een groot respect, en grote dankbaarheid voor de existentie.

Al wat nodig is een wijdverbreide rebellie, in het bijzonder in de jonge generatie, want zij gaan in de toekomst leven. Het verleden moet niet herhaald worden.

Jij vraagt, "Is sannyas een training voor rebellie?" Ja, Devageet.

"Bereidt u ons voor om strijders te zijn, vechtend voor het recht om individuen te zijn in een maatschappij, die waarheid als leugens bestempelt, en leugens de waarheid noemt?"

Ja Devageet.

Oké, Vimal? Ja geliefde Meester